

for Behandling der, og da tror jeg, det er af Interesse og Vigtighed for Landstinget, at det ikke har vedtaget andre Forandringer i Lovforslaget end dem, som det bestemt ønskes at faae fortegningem, og saadanne Forandringer, som de Medlemmer af Landstinget, der blive sendte ind i Fællesudvalget, ere istand til med Overbevisningens fulde Styrke og med gode og fuldtvægtige Grunde at kunne forsvare.

Judenrigsministeren (Lobjefen):

Det ærede Medlem udtalte tilsidst, at det ikke undrede ham, at jeg søgte at føre Lovforslaget tilbage til en saadan Skikkelse, som tiltalte mig, men at der for Landstingets Medlemmer kunde være andre Grunde, som muligen talte for at give Lovforslaget en anden Skikkelse. Jeg tør maasse spørge det ærede Medlem om, hvilke Grunde det skulde være, som skulde gjøre Lovforslaget mere eller mindre modtageligt for mig, undtagen netop de Grunde, som kunne hentes fra det Hensyn, hvoraf vi overhovedet give Jernbanelove, nemlig det, at fremkalde den fornødtige og forstændigste Kommunikation og at skaffe de bedste og hensigtsmæssigste Midler tilstede i saa Henseende. Mig tiltaler det kun at skaffe saadanne Jernbanelove, som jeg i alle Henseender tror at kunne forsvare at anbefale som dem, der tjene Kommunikationen bedst. Det er altsaa kun fra dette Standpunkt, at jeg forhandler denne Sag med Thinget, og jeg tør tro, at jeg i denne Henseende har det ærede Things Godkjendelse derigjennem, at jeg ikke nu proponerer Thinget Andet end, hvad Thinget gav mig sin Stemme for, da vi for nogle Dage siden behandlede denne Sag her. Jeg tør saaledes dristig paaberaabe mig, at det er Thingets egen Godkjendelse, som berettiger mig til nu at fremkomme med det samme Forslag, men ingenlunde min personlige Stilling til denne Sag. Naar dernæst det ærede Medlem fremhævede, at det var en meget betydelig Forandring, som jeg havde proponeret ved mit Forslag under Nr. 3, saa beder jeg bemærket, at det hverken fra min eller det andet Things Side, hvor Forslaget er fremkommet, er blevet opfattet paa denne Maade. Det maa erindres, at dengang, da dette Forslag ved Sagens eneste Behandling fremkom i det andet Thing, stod Balby-Vigerslev-Banen fakultativt. Sagen blev i sin Tid fremført og motiveret saaledes, at Grunden, hvorfor man vilde have, at Kjøbenhavns Kommune skulde afgive Jernbaneløbet, var den, at den en Gang havde modtaget Betaling for denne Dæmning til et Jernbaneanlæg, saa at man, naar der atter skulde ske et Jernbaneanlæg paa denne Dæmning, ikke kunde se, at det var nogen Grund til nok en Gang at give Kjøbenhavns Kommune Betaling for denne Dæmning. Under de tidligere Forhandlinger har det aldrig været forudsat, at man vilde afkræve Kjøbenhavns Kommune denne

Jernbaneløbet, undtagen under den bestemte Forudsætning, at der atter skulde lægges en Jernbanelinie paa Dæmningen. Naar det nu viser sig, at man muligvis ikke vil have Brug for Dæmningen til en saadan Jernbane, saa forekommer det mig, at det, naar man i Loven lader staa en Bemyndigelse for Regjeringen til at accomodere Selskabet ved at give det Dæmningen gratis, hvis det har Brug for den, vil være Alt, hvad Loven behøver at indeholde; thi da Selskabet jo faar Dæmningen gratis, vil det sikkerlig forlange den, hvis det har Brug for den, men i modsat Fald at paalægge Selskabet at bygge en Bane paa et Sted, hvor Ingen vil føre, det forekommer mig at være meget usforstaaeligt. Jeg kan ikke fortaa, hvorledes man overhovedet kan nære Tvivl om, at man ikke bør bygge en Bane, som Ingen vil føre paa. Det kan være vanskeligt nok at faae Penge til Driften af de Baner, som man vil føre paa, men at man vil bygge Baner, som Ingen vil føre paa, det fortaar jeg ikke. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade noget Saadant, tilmed da Forslaget herom er fremkommet under Sagens 7de Behandling, imedens det under alle de tidligere 6 ordinære Behandlinger har været givet og fra alle Sider anerkjendt, at det maatte være fakultativt, om man vilde bruge denne Linie, eller om man vilde lade det være.

Det ærede Medlem brevidede mig dernæst min Proposition med Hensyn til Udvidelsen af Driftsmateriellet. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han erkjendte, at man maatte skaffe Driftsmateriel tilstede, da en Jernbane uden rullende Materiel selvsølgelig ikke kunde tilreedsstille Forringerne. Efter det ærede Medlems Mening maatte det imidlertid staves paa en anden Maade. Det ærede Medlem begyndte med at udtale, at man maatte have Driftsmateriel, men han endte med at sige, at han ikke vilde stemme for Forslaget, saaledes, at der altsaa ikke blev Penge til at anskaffe Driftsmateriel for. Det ærede Medlem vil ikke gaa den Vej, som Regjeringen vil gaa, men han vil dog have Driftsmateriel. Men naar man skal have Driftsmateriel, saa maa man dog skaffe det tilveie paa en af de to Maader, som have været foreslaede, og nu vil jeg spørge, om der er nogen Forskiel paa, at man tager 100,000 Rd. af Driftsindtægterne og kjober Vogne for, eller at man laaner 200,000 Rd. og afbetaler disse i 2 Aar. Selskabet kommer ligesuldt til at tage et ligestort Beløb op af sine aarlige Indtægter. Men Følgen af at gaa den modsatte Vej af den af Regjeringen foreslaede omtalte det ærede Medlem ikke. Følgen vil tydelig nok blive den, at naar Selskabet ikke ser sig istand til at give den gode Rente som hidtil, komme vi gjennem de Bevillinger, som vi maa give til Jernbaneløbet, til at betale noget ganske Andet, end hvad vi nu betale igjennem en Bevilling som denne til dets Driftsmateriel, da